ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek Poszczególny numer 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański", Gdańsk.

Nr. 40. | **Puck, sobota, dnia 14 maja 1921 r.** | **Rok 35.**

Treść:

408.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Pomorskiego dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego, za badanie mięsa i trychinoskopje, obowiązującej na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.

Za zgodą Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, a) na mocy § 14 rozp., dot. ustawy wykon. do oględzin bydła rzeźnego oraz badania mięsa z 28. VI 1902 r., znosząc dotychczasową taryfę opłat rozp. Woj. Pom. z 10 VII 20 r., Dz. Urz. str. 236, ustanawia się na obszar Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych następującą taryfę za oględziny bydła rzeźnego za badanie mięsa i trychinoskopję.

A. Zwyczajne badanie mięsa i trychinoskopja łącznie z oględzinami bydła rzeźnego.

Gatunek zwierząt rzeźnych	Należytość pobierana od właściciela zwierzęcia	Należytość która należy oddać policji na koszty podróży, koszty rewizji uzupełniającej
1) sztuka bydła rogatego (wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy	62,50 mk.	6,25 mk.
2) sztuka trzody chlewnej		
a) oględziny żywej, sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa i trychinoskopją .	40 mk.	4,00 mk.
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopii	30 mk.	3,00 mk.
c) trychinoskopja sama . .	22,50 mk.	2,25 mk.
3) cielę, owca, koza albo jakie inne drobne zwierzę . . .	22,50 mk.	2,25 mk.
4) koń, osioł, muł, mułosioł .	62,50 mk.	—

Pozatem otrzymuje badacz mięsa osobne koszty podróży 2,50 mk. za 1 podwójny km. z policyjnej kasy miejsca uboju. Jeżeli miejsce to więcej niż 2 km. od miejsca zamieszkania badacza m. się znajduje. Koszty podróży płaci się tylko raz bez względu na ilość sztuk zbadanych w danej miejscowości. Koszty podróży za badanie koni, osłów i mułów są te same, jak je przewiduje taryfa uzupełniającego badania m. (I. B.), ponieważ do badania tych zwierząt kompetentni są wyłącznie lekarze weterynaryjni.

Z zebranych w kasie policyjnej funduszów, które badacze mięsa według rubr. 3 z poborów za badanie mięsa oddawają, opłaca się koszty uzupełniającego badania mięsa i koszty podróży badaczy m. Nie należy z tych funduszów opłacać koszty unieszkodliwienia mięsa, uznanego za niezdatne do spożycia ani kosztów wolnych jatek.

Właściciele bydła rzeźnego zobowiązani są opłacać całe koszty, podane w rubr. 2 powyższej taryfy bez względu na to,

1) czy wykonano tylko oględziny bydła rzeźnego bez zbadania mięsa (§ 6 ust. 1, § 9 i § 12 B. B. A. z 3 VI 1900, oraz § 20 ust. 3 rozp. wyk. z 20 III 1903),

2) czy odbyło się tylko badanie mięsa dobitego zwierzęcia lub w wypadku uboju zwierzęcia dla własnego domowego użytku (§ 2 B. B. A.).

Opłaty za badanie mięsa (rubr. 2 taryfy powyższej) pobiera się podwójnie:

a) jeżeli właściciel bydła rzeźnego żądał zbadania w godzinach nocnych (w lecie od 8 wieczor do 7 rano, w zimę od 7 wieczor do 8 rano) lub w niedzielę,

b) jeżeli zwierzę rzeźne, mające być zbadane w uprzednio umówionym terminie przy przybyciu na pewien czas zamówionego badacza mięsa, nie znajduje się na miejscu uboju,

c) jeżeli ubój zwierzęcia tak się opóźni, że badanie mięsa u bydła rogatego dopiero o 2 godziny, u innych zwierząt o 1 godzinę po upływie terminu, podanego przez właściciela, wykonać można (§ 20 ust. 1 A. B. J.).

Terminy, podane pod c) odnoszą się do poszczególnych zwierząt osobno. O ile równocześnie więcej sztuk do zbadania podano, natenczas wolno podwójną opłatę pobrać tylko za jedno zwierzę, o ile zaś podano rozmaite gatunki zwierząt, natenczas pobiera się podwójną opłatę za zwierzę najniższej taryfy. Za badanie mięsa włącznie trychinoskopję, pobiera się podwójną opłatę od wszystkich równocześnie ubitych sztuk, jeżeli badanie nastąpić nie może, po upływie czasu na ubój wszystkich sztuk przewidzianego.

Całą opłatę za badanie jednej sztuki należy ponieść, jeżeli badacz mięsa, zawezwany przez właściciela, przybywszy na miejsce uboju, nie może wykonać badania, ponieważ właściciel zwierzęcia odmiaru uboju zwierzęcia odstąpił, albo termin uboju zmienił.

B. Uzupełniające badanie mięsa.

I. Lekarze weterynaryjni pobierają za każdy wypadek uzupełniającego badania mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia 62,50 mk.

O ile miejsce badania uzupełniającego jest więcej niż 2 km. odległe od miejsca zamieszkania lekarza weterynaryjnego, otrzymuje tenże za podróż koszty podróży każdorazowo przewidziane dla urzędników państwowych VII klasy. Rozporz. Rady Ministrów w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonarjuszy państwowych z 5 VIII 20, Dz. Ust. nr. 74, uzupełnia się następująco:

jeżeli lekarze weterynaryjni załatwiają zarazem na tej podróży inne służbowe funkcje, to pobierają tylko 50 proc. kosztów podróży na koszty badania uzupełniającego; o ile lekarze weterynaryjni odbywają podróż własnemi środkami lokomocyjnemi, opłaca się za każdy podwójny km. drogą polną 10 mk.; odległość drogą polną wolno obliczyć tylko od najbliższej stacji kolei żelaznej, o ile rozkład jazdy kolejowej jest taki, że w 12 godzinach podróży cała załatwić można. Pozatem wolno lekarzowi weterynaryjnemu według własnego osądzenia obliczyć, albo należytość od sztuki, albo też miasto tego djety przewidziane powyżej podanem rozp. Rady Ministrów z 5 VIII 20, t. j. 50 mk. dziennych diet podstawowych, o ile czynność i podróż zajęta co najmniej 6 godzin; w razie pobrania djet nie wolno lekarzowi weterynaryjnemu w tym samym dniu likwidować innych służbowych djet ani służbowych poborów.

Koszty badania uzupełniającego opłaca się z reguły z kasy policyjnej miejsca zamieszkania właściciela zwierzęcia rzeźnego. Natomiast w wypadkach takich, że badanie uzupełniające spowodowane zostało na skutek nieprawidłowego rozebrania mięsa, albo wskutek usunięcia pewnych części, zwierzęcia ubitego, które to części są potrzebne do ocenienia mięsa, albo wskutek niedozwolonego przyrządzenia mięsa, § 18 B. B. A. z 3 VI 1900, ponosi wszystkie koszty, t. j. koszty uzupełniającego badania oraz koszty podróży właściciel zwierzęcia sam.

B. II. Inne opłaty w tej taryfie ustanowione wolno od właścicieli zwierząt rzeźnych pobierać tylko za specjalną zgodą Województwa Pomorskiego, jednakże wolno urzędom policyjnym zawierać z badaczami mięsa i lek. wet., pełniącymi służbę badania uzupełniającego, umowy, według których władze policyjne normują opłaty za badanie mięsa i za uzupełniające badanie przez opłacenie sum ryczałtowych. W każdym poszczególnym wypadku należy przedłożyć umowę taką Województwu Pomorskiemu do zatwierdzenia.

III. Celem równomiernego obciążenia poszczególnych kas policyjnych wolno za osobnym zezwoleniem Województwa Pomorskiego Starostom zarządzić, aby dochody z I. A. rub. 3 zbierane przez kasy policyjne przekazywano powiatowej kasie komunalnej na osobny fundusz, z którego się opłaca koszty podróży poszczególnym badaczom mięsa i koszty uzupełniającego badania mięsa.

IV. Powyższa taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdochwilowego odwołania jej przezemnie, wchodzi z dniem ogłoszenia w życie.

Toruń, dnia 10 kwietnia 1921 r.

Za zgodność: (—) Dr. Gracz.

Wojewoda Pomorski (—) Jan Brejski.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 1 maja 1921.

Lipski, starosta.

409.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmiocie statystyki strajków i lokautów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. Ust. Rz. P. z 1919 r. nr. 85 poz. 464) Rada Ministrów zarządza, co następuje:

§ 1.

Władze, wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten Urząd kwestjonarjuszów w wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk) bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestjonarjusze te, po należytem ich wypełnieniu, powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku wzgl. lokautu bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2.

Obowiązek donoszenia o strajkach wzgl. lokautach, ciąży na:

a) inspektorach pracy wzgl. w. b. dzielnicy pruskiej inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.) oraz w stosunku do strajków w innych zakładach i przedsiębiorstwach, o ile inspektorzy pracy brali udział w załatwieniu odnośnego zatargu jako rozjemcy lub pośrednicy,
b) urzędach górniczych w stosunku do strajków w górnictwie,
c) odpowiednich urzędach Ministerstwa Robót Publicznych w stosunku do strajku w żegludze państwowej i państwowych urządzeniach portowych,
d) odpowiednich dyrekcjach kolejowych w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych,
e) odpowiednich urzędach wojskowych w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych,
f) odpowiednich urzędach komunalnych w stosunku do strajków w zakładach komunalnych,
g) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b, c, d, i, e niniejszego artykułu w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3.

Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są w każdym wypadku strajku lub lokautu przesyłać do właściwego inspektora pracy następujące zawiadomienie:

a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, lokautu, podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych),
b) drugie zawiadomienie natychmiast po ukończeniu zatargu, z podaniem daty ponownego podjęcia pracy, względnie daty, od którego zatarg należy uważać za zakończony.

Jeżeli pracownicy niejednocześnie przerwali pracę, lub niejednocześnie przystąpili po ukończeniu zatargu do pracy, należy w drugiem zawiadomeniu podać datę przerwania, względnie ponownego przystąpienia do pracy poszczególnych grup pracowników, podając liczby pracowników, niepracujących w poszczególnych okresach czasu.

§ 4.

Na żądanie inspektorów pracy wzgl. inspektorów przemysłowych, właściciele względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1, § 3, są zobowiązani, udzielać wszelkiej informacji o każdym strajku względnie lokaucie w podległych im zakładach, w szczególności udzielać odpisów żądań pracowników, zgłoszonych na piśmie, oraz odpisów umów, zawartych w wyniku zatargu.

§ 5.

Właściciele względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1, § 3, na wypadek niezastosowania się do przepisów § 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub podawania danych świadomie nieprawdziwych, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza starosta. Od orzeczenia starosty służy odwołanie według obowiązujących przepisów, w szczególności w b. dzielnicy pruskiej mają odpowiednie zastosowanie przepisy pruskiej ustawy o wydaniu policyjnych rozporządzeń karnych sprawach o wykroczeniu z dnia 23 kwietnia 1883 r. (zob. Ust. str. 65) z wyjątkiem przepisów ustępu 3, § 1 tej ustawy.

§ 6.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Dyrektorowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów
(—) Witos.

Powyższe rozporzadzenie podaję do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 29 kwietnia 1921.

L i p s k i, starosta.

410.

Urządzenie stacyj hodowlanych.

Pomorska Izba Rolnicza udziela w miarę stojących jej do dyspozycji środków na urządzanie stacyj hodowlanych, i to:

1) na kupna stadników

a) bezprocentowej pożyczki w wysokości ceny kupna (zwrotne po 3 latach) aż do 100 000 mk, lub

b) zasiłki w wysokości jednej czwartej ceny kupna aż do 25 000 mk.,

1) na kupno stadników

a) bezprocentowej pożyczki, zwrotnej po 3 latach, i to do wysokości ceny kupna, lecz nie więcej jak do 20 000 mk.

b) lub zasiłki w wysokości jednej czwartej ceny kupna aż do 5000 mk.

Ponieważ Kółka Rolnicze nie mają praw „jurystycznej osoby", mogą z pomocy tej korzystać gminy, w wyjątkowych wypadkach poszczególni gospodarze. Kółkom Rolniczym przysługuje jednakże prawo opinjodawcze. Ubiegające się o pożyczkę lub zasiłek gminy, powinny przedłożyć odnośną uchwałę i umowę z utrzymującym stadnika. Poszczególnych gospodarzy uwzględnia się tylko wtenczas, jeżeli gmina, w której konieczność stacjonowania rozpłodnika została stwierdzona, nie zechce stacji przejąć na budżet gminy.

A. Stacje stadników.

Izba Rolnicza udziela pomocy na kupno stadników czarnosrokatej rasy nizinnej, zakupionych w porozumieniu z rzeczoznawcą Pomorskiej Izby Rolniczej. Otrzymując pożyczkę bezprocentową lub zasiłek, musi się dana gmina wobec Izby Rolniczej zobowiązać:

1) stadnika w ciągu lat 3 od dnia przejęcia począwszy, pod każdym względem starannie utrzymywać, należycie żywić i pielęgnować i dopuszczać do zdrowych krów i jałowic drobnych włościan,
2) od skoków stadnika pobierać najwyżej 150 mk. jako wynagrodzenie za utrzymanie i żywienie stadnika, na wypadek choroby stadnika zawezwać na własny koszt weterynarza i stosować się do jego poleceń,
3) stadnika zabezpieczyć na własny koszt na życie lub wypadek,
4) stadnika w dniu oznaczonym przez starostwo bez osobnego wynagrodzenia przedstawić powiatowej komisji licencyjnej,
5) prowadzić rejestr skoków wedle przepisanego przez Pomorską Izbę Rolniczą wzoru,
6) urzędnikom Pomorskiej Izby Rolniczej umożliwić kontrolowanie stacyj (utrzymujących stadnika winien ściśle się zastosować do wskazówek, udzielonych mu przez odnośnego urzędnika),
7) stadnika — przedwcześnie — więc przed upływem określonego czasu trzechletniego, o ile tego konieczność wymagać będzie, sprzedać tylko za pozwoleniem Pomorskiej Izby Rolniczej,
8) na wypadek nieodpowiedniego odżywiania stadnika lub uchylenia się od przejętych zobowiązań, zwrócić Pomorskiej Izbie Rolniczej otrzymaną pożyczkę lub subwencję natychmiast po zawezwaniu,
9) pożyczkę zwrócić po upływie trzech lat do kasy Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu (zasiłek zaś pozostaje w rękach gminy, o ile warunki wypełnione zostały).

O pożyczki mogą się ubiegać w pierwszym rzędzie te gminy, które nie są w możności zakupić stadnika z własnych środków. Przy tej sposobności zwraca się uwagę na rozporządzenie Województwa Pomorskiego — ogłoszone w numerze 10 Dz. Woj. Pom. — które gminom poszczególnym nakłada obowiązek przymusowego utrzymywania stadnika licencjonowanego.

B. Stacja knurów.

Stacje obsadza się knurami białej rasy angielskiej (Yiorkkshirami lub uszlachetnionej rasy krajowej (klapouchami), Zakup musi nastąpić z współudziałem rzeczoznawcy Pomorskiej Izby Rolniczej. Gminy, otrzymujący pożyczkę lub zasiłek, powinny się zobowiązać:

1) knura w przeciągu lat dwóch od dnia przejęcia począwszy pod każdym względem starannie utrzymywać, należycie żywić, pielęgnować i dopuszczać do zdrowych macior drobnych gospodarzy, nie więcej jak do jednej maciory dziennie, a do 100 rocznie,
2) na wypadek choroby zawezwać na własny koszt weterynarza i do przepisów jego stosować się,
3) od skoków knura pobierać najwyżej 50 mk. jako wynagrodzenie za utrzymanie i żywienie knura,
4) knura zabezpieczyć na życie lub wypadek,
5) urzędnikom Pomorskiej Izby Rolniczej umożliwić kontrolowanie stacyj,
6) knura przedwcześnie — więc przed upływem określonego czasu dwuletniego — o ile tego konieczność wymagać będzie, sprzedać tylko za pozwoleniem Pomorskiej Izby Rolniczej,
7) prowadzić kontrolę skoków według wzoru przepisanego przez Pomorską Izbę Rolniczą,
8) na wypadek nieodpowiedniego odżywiania knura lub uchylenia się od przejętych zobowiązań lub wpadnięcia knura z winy utrzymującego, zwrócić Pomorskiej Izbie Rolniczej pożyczkę lub subwencję,
9) pożyczkę zwrócić najpóźniej po upływie 3 lat Pomorskiej Izbie Rolniczej (zasiłek natomiast nie potrzebuje być zwróconym — o ile warunki powyższe zostały wypełnione).

C. Stacje tryków.

Stacje te obsadza Pomorska Izba Rolnicza trykami merynosów mięsnych lub trykami owcy krajowej na tych samych warunkach, jak stacje knurów. Stacje tryków urządza się w gminach, mających conajmniej 30 macior (bez odpowiedniego tryka).

Zmianę warunków zastrzegamy sobie.

Wnioski o udzielenie pożyczki lub zasiłku powinny gminy z opinją okręgowego Kółka Rolniczego skierować do starostwa, które dany wniosek z opinją swoją przesyła do Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu. Do wniosku powinny gminy dołączyć:

1) uchwałę, że stację odnośną przejmuje się na rachunek (Budżet) gminy,
2) umowę z utrzymującym rozpłodnika.

We wniosku należy podać stan majątkowy gminy, ilość krów i jałowic (wzgl. macior), znajdujących się w ręku gospodarzy i t. p. W dalszym ciągu należy podać, czy w gminie znajduje się licencjonowany przez powiat stadnik lub odpowiedni knur lub tryk.

Uchwała gminy, dotycząca przyjęcia stacji na etat gminny, podlega zatwierdzeniu odnośnego starostwa. Że to zatwierdzenie nastąpiło, powinno wynikać z wniosku.

Wzory do wniosków o udzielenie pożyczek i zasiłków tego rodzaju oraz wzory do uchwał gminnych i umów z utrzymującemi rozpłodniki wysyła na życzenie Pomorska Izba Rolnicza — Wydział Hodowli — w Toruniu, Sienkiewicza 40.

Zwracając uwagę na pomoc materjalną, jaką Izba Rolnicza udzielać zamierza przy urządzaniu stacyj hodowlanych, polecamy kupno stadników i knurów uskutecznić na licytacji w Grudziądzu, odbyć się mającej 12 maja r. b. Zakup powierzyć należy delegacjom, które w porozumieniu z rzeczoznawcą Izby Rolniczej, będącym na placu aukcyjnym wybór stadnika uskutecznią.

O ile przed aukcją wniosek o pożyczkę wzgl. zasiłek nie wpłynie do Pomorskiej Izby Rolniczej, zgadza się ona wyjątkowo na to, że wniosek — formalnie załatwiony w myśl powyższych przepisów, delegacja wręczy urzędnikowi naszemu na placu aukcyjnym.

Aukcja tryków odbędzie się 19 V w Grudziądzu. Zakup tryków przez gminy odbywać się może w podobny sposób.

Toruń, dnia 28 IV 1921.

Pomorska Izba Rolnicza.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 29 kwietnia 1921.

Lipski, starosta.

411.

PRZEPISY
używania pociągów tranzytowych.

Na mocy układu prowizorycznego, zawartego między Rządem polskim i niemieckim dnia 13 listopada r. u. w Warszawie z pociągów tranzytowych Chojnice—Tczew—Malbork korzystać mogą bez wiz konsulatów polskich:

1) Obywatele niemieccy na podstawie kart identyczności.
2) Obywatele państw sprzymierzonych i neutralnych w wojnie 1914—1918.
3) Obywatele Estonji, Łotwy oraz Finlandji.
4) Obywatele polscy.

Obywatele innych państw z pociągów tych korzystać nie mają prawa. Należą do nich Rosjanie i Litwini.

Proszę wydać zarządzenie w celu najściślejszego wykonania przepisów powyższych.

Poznań, dnia 4 kwietnia 1921.

Ministerstwo b. dz. pr.
Dyrektor Departamentu (—)Boening.

Powyższe podaję do wiadomości.

Puck, dnia 2 maja 1921.

Lipski, starosta.

412.

Dotyczy korespondencyj z poselstwami i konsulatami Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje przy niniejszem spis polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych oraz obcych konsulatów w Polsce, komunikując:

Wobec szwankującego jeszcze ruchu pocztowego między Polską a zagranicą, jako też wobec słabo rozpowszechnionej znajomości języka polskiego poza granicami kraju, tylko listy adresowane po francusku, przeznaczone dla poselstw i konsulatów R. P. dają gwarancję dojścia do miejsca przeznaczenia.

Z powyższych względów Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza o adresowanie korespondencji, kierowanej do poselstw i konsulatów R. P., po francusku z jednoczesnem podaniem ulicy i nr. domu, w którym mieści się placówka.

Adresy winny brzmieć w sposób następujący:

A la Légation de la République Polonaise à . . . . .
N . . . rue, place/,
Au Consulat Général " " "
Au " " " "
Au Vice-Consulat " " "
A l'Agence Consulaire " " "

Zarejestrowany we wszystkich urzędach pocztowych miejscowości, w których znajdują się placówki R. P. skrót telegraficzny brzmi:

Polmission à . . . (poselstwo)
Polconsul à . . . (konsulat)

Za Ministra:
(—) W. Babański.
Wicedyrektor Departamentu Konsularnego.
Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Polska Sieć Placówek Dyplomatycznych.

Stan z dniem 1 lutego 1921 r.

Austrja. Wiedeń — Przedstawicielstwo
adres: III Rennweg 1.
Belgja. Bruksela — Poselstwo II kl.
adres: Avenue des Gaulois 29.
Brazylja. Rio de Janeiro — Poselstwo II kl.
Bułgarja. Sofja — Przedstawicielstwo.
Czechosłowacja. Praga — Poselstwo II kl.
adres: Staromestke Namestie, Pałac Kinskeho.
Danja. Kopenhaga — Poselstwo III kl.
adres: Bradgade, Hotel Phönix.
Estonja. Rewel — Przedstawicielstwo.
Finlandja. Helsingfors — Poselstwo III kl.
adres: Brünusparken 4.
Francja. Paryż — Poselstwo I kl.
adres: Avenue Kleber II bis
Grecja. Ateny — Poselstwo III kl.
Holandja. Haaga — Poselstwo III kl.
adres: Sophia laau No 10.
Hiszpanja. Madryt — Poselstwo I kl.
adres: Monte Esquinza 38.
Japonja. Tokjo — Poselstwo I kl.
Jugosławja. Belgrad — Poselstwo II kl.
adres: Kranska 58.
Kłajpeda. Kłajpeda— Delegacja przy Komisji Międzysojuszniczej.
Liga Narodów. Genewa — Delegacja Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów.
Łotwa. Ryga — Przedstawicielstwo
adres: Mikołajewska 27-29.
Niemcy. Berlin — Poselstwo I kl.
adres: Lützowufer 5 a.
Norwegja. Chrystjanja — Poselstwo III kl.
adres: Maltzergate 7.
Rumunja. Bukareszt — Poselstwo II kl.
adres: Calea Victoriei 129.
Stany Zjednoczone Północnej Ameryki Waszyngton — Poselstwo I kl.
adres: C. C. 2640 — 16 — ve Street.
Stolica Apostolska. Rzym — Poselstwo I kl.
adres: Via Nomentana 56.
Szwajcarja. Bern — Poselstwo II kl.
adres: Elfenstrasse 25.
Szwecja. Sztokholm — Poselstwo III kl.
adres: Blasierholmstrog 14.
Turcja. Konstantynopol — Delegacja przy Wysokiej Porcie, adres: Nichanatache, rue Djabi nr. 12.
W. Brytanja. Londyn — Poselstwo I kl.
adres: 45 Grosvenor Square W. I.
Węgry. Budapeszt — Delegacja
adres: Arany Janes Utcza 24.
Włochy. Rzym — Poselstwo I kl.
adres: Piazza di Spagna 20.

Polska Sieć Konsularna.

Stan z dniem 1 lutego 1921 r.

Argentyna. Buenos Aires — Konsulat II kl.
adres: Entre Rios 181 — U. T. 1595 Libertad.
Austrja. Wiedeń — Wydział Konsularny przy Przedstawicielstwie, adres: III Rennweg 1.
Belgja. Antwerpja — Konsulat I kl.
adres: Avenue Izabelle 81.
Bruksela — Konsulat honorowy
adres: rue Stevin 128.
Brazylja. Kurytyba — Konsulat I kl.
adres: ulica 13 de maio, nr. 63.
Bułgarja. Sofja — Wydział Kons. przy Przedstawicielstwie, adres: ul. Słowiańska 3.
Chiny. Szanghaj — Generalny Konsulat Honorowy.
Czecho-Słowacka. Praga — Konsulat I kl.
adres: Smichów, Pałac Portheima.
Bogumin — Agencja Konsularna
adres: Hotel Lustig.
Danja. Kopenhaga — Wyz. Kons. przy Poselstwie
adres: Colbjornsensgade 28.
Estonja. Rewel — Wydział Konsularny przy Przedstawicielstwie.
Finlandja. Helsingfors — Wydział Kons. przy Poselstwie, adres: N. Esplanaden 25 a.

Francja. Bordeaux — Konsulat Honorowy.
Lyon — Konsulat II kl.
adres: 5 rue Dubois.
Marsylja — Konsulat II kl.
adres: 4 B 19 des Chalets de Nioe (coin Gorniche 162).
Nicea — Konsulat Honorowy
adres: 27 Boulevard Dubouchage.
Paryż — Konsulat Generalny
adres: 5 rue Godot de Mauray.
Strassbourg — Konsulat II kl.
adres: 21 Avenue de la Liberte.

Grecja. Ateny — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: ulica Lonkianon 14.

Gruzja. Tyflis — Konsulat.

Hiszpanja. Madryt — Wydział Konsularny przy Poselstwie, adres: 38 ul. Monte Esquinza.

Holandja. Rotterdam — Konsulat II kl.
adres: Stationsweg 71 a.

Japonja. Tokjo — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: Azabo, Siemakubo 55.

Jugosławja. Belgrad — Wydział Konsularny przy Poselstwie, adres: Kronska 58.
Zagreb — Konsulat Generalny
adres: Boskowicowa 2.

Kłajpeda. Kłajpeda (Memel) — Wydział Kons. przy Delegacji, adres: Polangenstrasse, hotel Victoria.

Łotwa. Lipawa — Konsulat II kl.
Leepaja, ulica rela nr. 65.
Ryga — Konsulat I kl.
adres: ul. Elżbiety nr. 23 m. 2.

Niemcy. Berlin — Konsulat Generalny
adres: Potsdamerstrasse 62.
adres Biura paszportowego: Kurfürstenstr. 133.
Essen — Konsulat II kl.
adres: Huysch Allee 80.
Hamburg — Konsulat II kl.
adres: Hansaplatz 11.
Kolonia — Konsulat II kl.
adres: Lindental Duerenstrasse 248.
Królewiec — Konsulat I kl.
adres: Neuedammgasse 20.
Monachium — Konsulat Generalny
adres: Franz-Josefstrasse 16 I.
Olsztyn — Agencja Kons.
Wrocław — Konsulat II kl.
adres: ul. Ohlauerufer nr. 2.

Plebiscytowe tereny. Opole — Konsulat Generalny
adres: ul. Mikołaja 36 a.

Rumunja. Bukareszt — Konsulat II kl.
adres: Strada Popa Tatu 57.
Czerniowce — Konsulat II kl.
adres: ul. Ormiańska 4.
Galatz — Konsulat II kl.
adres: Ciza Voda 53.
Kiszyniów — Konsulat Honorowy
adres: ul. Aleksandra Dobrego róg Mikołajewskiej 49.

Stany Zjedn. Ameryki Półn. Buffalo — Konsulat II kl.
adres: 761 Filmore Avenue No. 4.
Chicago — Konsulat Generalny
adres: 1115 No. Robey Str. III.
Detroit — Konsulat II kl.
New-York — Konsulat Generalny
adres: 953 Third Ave. 57-th St. N. Y.
Pittsburg — Konsulat II kl.
adres: 217 N. Craig Street, Pittsburgh Pa.

Szwajcarja. Bern — Wydział Kons. przy Poselstwie
adres: Tunstrasse 20.
Zurych — Konsulat II kl.
adres: Fraumunsterstrasse 13.

Szwecja. Malmö — Konsulat Honorowy
Sztokholm — Gen. Konsulat Honorowy.
adres: Birgeljalsgaton 85.

Syberja. Charbin — Konsulat Generalny
Władywostok — Konsulat II kl.
adres: ul. Puszkińska 6

Turcja. Konstantynopel — Wydział Konsul. przy Deleg.
adres: Pera rue Misque

Wielka Brytanja. Londyn — Konsulat Generalny
adres: 2 Upper Montagne Street W. C. I. Russel Square — London

Australja. Sydney — Generalny Konsulat Honorowy

Kanada. Montreal — Konsulat Generalny
adres: 44 Bishop Street
Winnipeg — Vice-Konsulat
adres: Balmoral place 52

Węgry. Budapest — Wydział Kons. przy Delegacji
adres: Akademia utcza 9 III p.

Włochy, Florencja — Konsulat Honorowy
adres: Lüng Arno del. Tempio 22-a
Neapol: Konsulat Honorowy
adres: via des Mille 47, tel. 22—75
Palermo — Konsulat Honorowy
adres: Piazza della Marina 18
Rzym — Wydział Kons. przy Poselstwie
adres: Piazza Aracoeli 33
Tryest — Konsulat II kl.
adres: Piazza della Borsa 4
Turyn — Konsulat Honorowy
adres: via Milano 20

Sieć Konsularna w Polsce.

Stan z dniem 1 lutego 1921 r.

Anglja. Warszawa — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: Al, Jerozolimskie 107, telef. 222-53
Biuro paszportowe
adres: Hotel Bristol pokój 316, tel. 38—12
Lwów — Vice-Konsulat
adres: ul. Matejki 18

Austrja. Warszawa — Wydział Konsularny przy Delegacji
adres: ul. Długa 26, tel. 30—49
Kraków — Biuro paszportowe

Belgja. Warszawa — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: Hotel Europejski Nr. 145
Biuro paszportowe
adres: ulica Bracka 18 miesz. 26

Brazylja. Warszawa — Konsulat honorowy
adres: ul. Wilcza 44, tel. 135—00

Chile. Warszawa — Konsulat honorowy
adres: tymczasowo Piotrków, ul. Bykowska 65

Czecho-Słowacja. Warszawa — Wydział Konsularn przy Poselstwie
adres: Wielka 33, tel. 79—70

Danja. Warszawa — Konsulat honorowy
adres: Wierzbowa 8, tel. 566

Finlandja. Warszawa — Wydział Paszportowy prz Poselstwie
adres: Wierzbowa 11, tel. 129—38

Francja. Warszawa — Konsulat
adres; Aleje Róż 2, tel. 169—73

Grecja. Warszawa — Konsulat honorowy
adres: ul. Foksal 16, tel. 31—06

Gruzja. Warszawa — Przedstawicielstwo
adres: Nowy-Świat 17
Sprawy konsularne załatwia Przedstawicielstv

Hiszpanja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ul. Piękna 65a, tel. 93—00

Holandja. Warszawa — Wydział Konsularny przy P selstwie
adres: Jerozolimska 31

Japonja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ul. Zielna 45, tel, 21—13

Jugosławja. Warszawa — Poselstwo
adres: Hotel Europejski

Łotwa. Warszawa — Wydział Konsularny przy F selstwie
adres: Hotel Wiktorja ul. Jasna, pokój Nr. 1 tel. 6—

Niemcy. Warszawa — Wydział Konsularny przy F selstwie
adres: ulica Hoża 48, tel. 147—12

Norwegja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ulica Hipoteczna 1, tel. 301—00

Persja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ulica Piękna 8, tel. 45—43

Portugalja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ulica S-to-Krzyska 28
Rumunja. Warszawa — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: ulica Wiejska 10. tel. 27—07
Stany Zjedn. Warszawa — Konsulat Generalny
adres ulica Jasna 11, tel. 178—40
Szwajcarja. Warszawa — Konsulat
adres: ulica Hoża 48, tel. 4—46 i 48—24
Szwecja. Warszawa — Konsulat Honorowy
adres: ulica Zielna 37, tel. 34—6
Węgry. Warszawa — Wydział Konsularny przy Delegacji
adres: ul. Hortensja 6, tel. 315—52
Kraków — Biuro paszportowe
adres: Kraków, ul. Lubicz 21
Włochy. Warszawa — Wydział Konsularny przy Poselstwie
adres: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 32, tel. 50—62.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 25. kwietnia 1921.

Lipski, starosta.

413.

ZARZĄDZENIE
Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu.

Do Naczelników obszarów dworskich.

Zarządza się, że od 1 kwietnia 1921 r. wszystkie podatki, ciężary ubogich oraz wynagrodzenia sołtysów za sprawowanie przez nich funkcyj urzędowych na obszarach rozparcelowanych ponosić będą wyłącznie tylko gminy w zamian za co otrzymają dochody z prawa polowania oraz dotacje dla sołtysów o obszarze 5 morgów.

Rozporządzenie powyższe opiera się na § 14 kontraktu rentowego według którego na odnośnych gminach ciążące podatki i inne ciężary ma nabywca ponosić od początku następnego roku rachunkowego po nastąpionem przewłaszczeniu, jednakże zależnie od własnego uznania Prezesa może być wcześniej do tego pociągnięty.

Poznań, dnia 15 kwietnia 1921.

Prezes
(—) Dr. Karasiewicz.